

[Lilli Gyldenkilde]

hvordan vi klarer de problemer, for de skal klares.

Derimod vil vi hellere pege på det punkt, som fru Jytte Andersen selv var inde på at omtale – om end på en lidt anden måde, end jeg agter at omtale det – nemlig at 60 pct.-satsen giver problemer for efterlønsmodtagerne. Jeg kan forstå – dels af, hvad fru Jytte Andersen sagde, dels af hvad jeg har læst af, hvad arbejdsministeren har sagt udtil om dette problem – at måden, man agter at løse det på, er at tilbyde de mennesker, som har det særlig svært, og som er på 60 pct.-satsen, at de kan få en førtidig folkepension. Jeg ved ikke, om man ikke er klar over, hvor meget det er i pengebeløb. En førtidig folkepension er 2.700 kr. om måneden. Hvem i alverden kan klare sig for det? Jeg synes ærlig talt, det er lidt urimeligt at tage nogle folk herfra og sætte dem over på en social lov. Det drejer sig om nogle mennesker, som er gået på efterløn i tillid til, at nu fik man en efterlønsordning, man kunne leve af. Når det så giver problemer – hvilket vi allerede på daværende tidspunkt sagde det ville give, når folk kom ned på 60 pct.-satsen – så tilbyder man dem, at de kan gå over og få en førtidig pension. Det synes jeg ikke man kan være bekendt. Vi agter i hvert fald at arbejde for i udvalgsarbejdet, at denne 60 pct.-sats simpelt hen bliver afskaffet.

Jeg synes ikke, det vil være nogen god idé, hvis man lytter til venstres ordfører, hr. Hans Jørgen Holm, som svang sig op omkring OECD, som jo giver venstre ret i VK-planen. Hr. Hans Jørgen Holm har endda været med til at lave efterlønsordningen, men nu begynder han at tale om, at der skal ske besparelser, og til allersidst sagde han, at man ville godt være med til at lave satserne om, men det skulle være for uændrede pengemidler. Det vil også sige, at de mennesker, der går af og i øjeblikket får en efterløn på 90 pct., kommer til at betale til de mennesker, der må have forhøjet 60 pct.-satsen, fordi de simpelt hen ikke kan klare sig for det beløb. Det mener jeg ikke er en rimelig måde at gøre det på. Jeg mener, at den rimelige måde må være at bruge nogle af de penge, som man har lovet nogle partier, som man ikke er i forlig med mere. Man har handlet og sagt: 300 mill. kr. refunderer vi på arbejdsgiversiden, så kan I nok gå med til det her. Tag dog de 300 mill. kr. og gør godt for de men-

nesker, som er på 60 pct.-satsen, og som givetvis ikke kan klare sig. Det vil vi arbejde for i udvalget.

Jeg skal slutte med at sige, som jeg allerede sagde sidste gang, vi behandlede forslaget her, at der er et problem tilbage omkring dette med sociale ydelser, som bliver hængt på de løntunge virksomheder i modsætning til de godt rationaliserede og teknologisk udviklede virksomheder. Når man hænger denne slags ting på hovederne, der er ansat i en virksomhed, opstår der nogle uretfærdigheder. Der, hvor man har mange ansat, kommer man til at betale meget mere end dér, hvor man ikke har mange ansat. Det er en sag, jeg skal vende tilbage til, idet jeg har opbrugt min taletid.

Lawaetz (FP):

Lovforslaget er en genganger fra 8. oktober 1981, og på daværende tidspunkt var det et forligspartiforslag. Det er derfor med en vis spænding, jeg ser frem til nu – det er muligt, arbejdsministeren har sikret sig bag kulisserne, at der er flertal – om de radikale og CD vil stå ved denne erhvervsfjendtlige lovgivning.

Statsministeren og regeringen – i dag kun repræsenteret ved arbejdsministeren – taler hele tiden om erhvervsvenlig politik. Jeg stiller mig spørgsmålet: ved regeringen i det hele taget, hvad erhvervsvenlig politik er for noget? Efter regeringens opfattelse går den ud på, at man giver tilskud til alt mellem himmel og jord inden for erhvervslivet. Efter fremskridtspartiets og visse andre fornuftigt tænkende økonomers opfattelse går det ud på, at man prøver på at spare omkostninger, således at vi bliver mere konkurrencedygtige. Derfor må jeg spørge: er det nu en erhvervsvenlig facon, en erhvervsvenlig handling, at man yderligere hænger en belastning på alle arbejdspladser? I dette tilfælde skal man op på 890 kr. til dækning af efterløn fra arbejdsgiverside. Men det er mindst lige så slemt, at de stakkels fagforeningsmedlemmer – nu kigger jeg ned på fru Jytte Andersen – skal betale op til 1.023 kr. I forvejen jamrer og skriger de over, at de betaler et stort kontingent til paladserne og bilerne. Nu skal de betale 1.023 kr. Hvad betyder det oversat, hvis man tænker erhvervspolitisk? Hvor skal de hente de 1.023 kr. fra? Kun fra deres arbejdsgivere.